

Когато ще загубят Цариград!

княз ИОАН

Тали кръстоносците ще могат да го вземат? Казват че те рицарите били целите облечени в желязо.

КАЛОЯН

Цариград не може никой да го вземе, ако няма кой да го даде. А днешнит Алексеевци не са от рода на Комнините. Малки страхливци. Алексей III избягал тайно в деня на най-голямата бърза опасност, като задигнал и държавното съкровище. Когато се срещнахме през есента на нашата граница погнусих се като го слушах. Той не мислеше за нищо друго освен си и къде да скрие. Ала нека нас да спаси живота ни и братствата си. Където не се смеем над чуждите слабости, защото и ние си имаме нашите ... /става, изважда една книга, развистя я и дири нещо / Като бих някога във Визанс, обичах да чета стиховете на Константин Манасис. Это: хъхъхъ

Смей се с презрение над колелото на съдбата
смей се над непостоянството на земните неща,
но гледай, човече, да не се присмиваш над грешката
на ближния
защото ни природата, ни изкуството което твори вси
неща, я е допуснало... жик

Осмивай повече себе си, отколкото ближния...
Човек сам

Коя ли е моята грешка? Жик жик жик не я забелязва.

княз ИОАН /с порив и обич/

Ти нямаш грешка, чичо! Всичко което правиш е справедливо и мъдро. Да можеш и аз да стана като теб!

КАЛОЯН

Добре. Сега ще те изпитам. Какмо ще кажеш, да изпрати ли писмо до кръстоносците, че искам да живеем в мир и приятелство, като добри съседи?

ИОАН /известно време стои смутен и замислен, после казва решително /

Разбира се. Ние сега сме поставени между два силни врага. Маххарите и латините. Опитвахме се с мир да разрешим спора с Емерих. Защо да не опитаме мирно да живеем жик жик жик с този опасен нов съсед?

КАЛОЯН /смее се доволно /